

Beslissing van de voorzitter van de Beoordelings- en Adviescommissie (BAC) van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht op grond van artikel 8.1 van de procedure bij klachten van seksueel misbruik, zoals in werking getreden op 1 januari 2008,

inzake het klaagschrift van

wonende te
juridisch adviseur: mr. M.Y.M. Renken, advocaat te Leiden,
klager,

tegen:

“Broeder Onderwijzer” (naam onbekend),
in 1950 werkzaam als onderwijzer in
onder het kerkelijk gezag van de congregatie der Broeders
van Onze Lieve Vrouw van Lourdes,
aangeklaagde.

1. De procedure

Het klaagschrift is op 12 augustus 2010 door Hulp en Recht ontvangen.

Op 5 november 2010 is bij Hulp en Recht een verweerschrift ingekomen van
, provinciaal overste van de congregatie der Broeders van Onze Lieve Vrouw van
Lourdes.

2. De klacht en het verzoek

Klager was 12 toen hij in augustus 1950 in
tem een opleiding tot broeder ging volgen. Aangeklaagde gaf daar les en werd door klager en
zijn klasgenoten ‘meester’ en/of ‘broeder Onderwijzer’ genoemd. Klager werd al snel door
aangeklaagde tegen zijn zin seksueel benaderd en daarna regelmatig door hem misbruikt. Pas
in de kerstvakantie, toen klager naar huis mocht, heeft hij zijn ouders hierover kunnen inlich-
ten, waarna klager niet meer naar ’ is teruggekeerd.

Het misbruik heeft ernstige gevolgen gehad voor de ontwikkeling van klager en het verloop
van zijn verdere leven. Klager zoekt erkenning van hetgeen hem is overkomen en vraagt een
financiële genoegdoening voor de door hem geleden (immateriële) schade.

Tevens verzoekt hij om een kilometervergoeding voor de kilometers die hij heeft afgelegd in
verband met de gesprekken met zijn juridisch adviseur.

3. Het verweer

De provinciaal overste stelt zich op het standpunt dat hij geen uitspraak kan doen over het
waarheidsgehalte van de door klager gestelde feiten. Hij heeft niet kunnen achterhalen om

welke broeder het precies gaat. De door klager verstrekte gegevens zijn daarvoor onvoldoende gebleken. De overste voegt daaraan toe dat dit niet betekent dat hij geen geloof hecht aan het verhaal van klager en dat hij bereid is tot medewerking aan verder onderzoek. Hij biedt aan om in een persoonlijk gesprek met klager te proberen mogelijk meer opheldering te krijgen.

4. Beoordeling.

4.1. De voorzitter stelt voorop dat het niet tot de taak van de BAC behoort om te adviseren over een financiële genoegdoening. Ingevolge het bepaalde in artikel 19.4 van de Regeling dient zich daarover een onafhankelijke externe commissie buigen.

4.2. Voor het overige is de voorzitter van oordeel dat - nu klager de exacte naam van aangeklaagde niet weet en slechts summierere gegevens over hem heeft verschaft en nu uit het verweerschrift blijkt dat de congregatie zich desondanks heeft ingespannen om aan de hand van die summierere gegevens te achterhalen om wie het ging, doch zonder resultaat - dat behandeling van de klacht niet goed mogelijk is.

4.3. Het voorgaande leidt dan ook tot de conclusie dat klager niet in zijn verzoek kan worden ontvangen.

4.4. Ten overvloede merkt de voorzitter ten aanzien van de door klager gemaakte reiskosten in verband met de bezoeken aan zijn juridisch adviseur, nog op dat klager deze - zoals hem op 29 juni 2010 is toegezegd - via zijn juridisch adviseur bij Hulp en Recht kan declareren.

Bestissing

De voorzitter van de BAC verklaart klager niet ontvankelijk in zijn verzoek.

Mr. H.J.V. Schepen,
fgd voorzitter

27 mei 2011

Tegen deze beslissing kan klager schriftelijk verzet doen bij de BAC, en wel binnen veertien dagen na de datum van het bewijs van aangegekende verzending van deze beslissing (artikel 8.3 Procedure).